

човѣкъ? Колкото е вѣрно едното, толкова е вѣрно и другото. Защо тогава той не допуска положителната мисълъ, че отъ него може да излѣзе нѣщо?

Помнете: много отъ мислитѣ, които минаватъ презъ вашия умъ, сж чужди. Мисълъта, че отъ тебе нищо не може да стане, е чужда. Богъ е създалъ човѣка, за да стане нѣщо отъ него. Всѣки човѣкъ е надаренъ съ известни дарби и сили, които трѣбва да развие. Това е негово гражданско право. Всѣки, който отнима това право на хората, той върши престѣпление. Всѣки, който отнима правото на хората да вършатъ добро, той самъ върши престѣпление. Следователно, когато живѣе добре, човѣкъ върши волята Божия. Щомъ изпълнява волята Божия, той е здравъ, силенъ, богатъ.

Много отъ съвременнитѣ хора сж болни. Защо? Защото не знаятъ, какъ да се ползватъ отъ слънчевитѣ лъчи. Слънцето съдържа всички медикаменти въ себе си. Нѣма болестъ, която да не се подчинява на действието на слънчевитѣ лъчи. За да се лѣкува, човѣкъ трѣбва да прекарва слънчевитѣ лъчи презъ известни призми. Тѣзи призми могатъ да бждатъ физически, а могатъ да бждатъ и умствени. За да може болниятъ да приеме свѣтлината отъ слънцето, тя трѣбва да мине презъ мозъка на нѣколко души, като презъ призма. Сжщото става и съ свѣтлината, която приемаме отъ слънцето. За да дойде слънчевата енер-